

עוד באותו מעמד, אחרי השעה 5, צילצל קירשטיין בנוכחות בוכוולד לדרון אהרוני, מנהל חברת ניירות-ערך סגולה שבשליטת בנק המיזרחי והקשור מאוד לקבוצת ריגרי-פישמן והודיע לו: "יש לי בשורה משמחת בשבילך. הורדתי לך 248,000 ערך-נקוב של מניות ספנות והספקה". אחרי-כך פגשתי אף אני את קירשטיין, והוא אמר לי כי זוהי הזרמנות טובה להרוויח כסף בזמן קצר. העיסקה בוצעה. ביום החמישי ניתנה הודעה המוכתרת לגבי חברת ספנות והספקה בדבר החלוקת מניות-השטב, והרו"חות נכספים אכן היו טובים. לפיכך החליטה הבורסה לא לקיים מיסחר באותו יום במניות אלה. באותו יום החלה המפולת בבורסה. מרבית שערי-המניות ירדו בירידות תלולות או נרשמו, מוכרים בלבד". ביום הראשון פניתי למנכ"ל בנק המיזרחי, אלי אונגר, וסיפרתי לו על השתלשלות המאורעות. הוא היפנה אותי למנכ"ל בנק למימון ולסחר מיכאל זינגר.

עוד באותו יום פניתי לזינגר וזה אמר לי: "אל תדאג, תן לנו עוד יום אחד ואנחנו כבר נשכנע את פישמן לקחת ממך את המניות במחיר המוכסח".

לא הייתי שקט. באותו יום ראשון הלכתי עם בוכוולד בשעה 11 בלילה אל קירשטיין, ושאלתי מה הוא מתכוון לעשות. קירשטיין אמר לי שיש לו בשורה טובה. למחרת ביום השני, יקח

סדר, העניין מסוכסם. אמרתי לו שמחר אני מתחתן ואני רוצה להיות בטוח. קוטי אמר לי מוליטוב לחתונתי והוסיף: "אני מודיע לך שאין מה לדאוג. העניין יסודר".

היועץ אלי קירשטיין, עובד ה"בנק שביזמנו קנו בוכוולד וששון את מניות, ספנות והספקה" ומאחר כך פירט את הפרשה במכתב שניתן לשניים. הוא הועזב לאחר-מכן מהבנק.

ביום השלישי, ה-25 בינואר, הלכתי לבנק ובדקתי את החשבון המשותף. גיליתי להפתעתי כי הפעולה המוס"מת לא בוצעה. פניתי לקירשטיין

הבנק מהחשבון המשותף את המניות ויכניס לחשבון המשותף תעודות השתתפות של קרן רונית, לפי הסכום בו חוייב החשבון ביום הרביעי. קירשטיין אמר כי סיכום זה הושג בהסכמת פישמן, רננית, רונית וכמובן הבנק. הוא הוסיף, שאין אפילו טעם שאופיע בבנק, כי הוא כבר דיבר עם כולם, כולל מנהל הסניף יקותיאל ("קוטי") מנסדורף.

כאשר ראה קירשטיין שלא נרגעת, הוא אמר: "אל תדאג, הנה היה מיקרה דומה לשלכם. היה גם לאדם בשם אליהו שטרן שקיבל אותה התחייבות". ביום השני פניתי לקוטי ושאלתי אותו, אם הוא יודע על השיחה עם קירשטיין. הוא אמר שידוע לו על פירטי הסיכום, וכי קירשטיין ממונה על הביצוע.

באותו יום ובאותו מועד כבר החלה להיות המולה רבה בבנק, עקב אירועי הבורסה. כשהגיע למקום קירשטיין, הוא הציע לי שניסע למלון הילטון ושם נערך את ההתחשבות.

שנקבעה היתה 500,000 תעודות-השתתפות, שרונית תזכה בחשבון המשותף. קירשטיין העלה את האמור על כתבי-האוראה ("אורדים") של הבנק והתם עליהם. חזרנו יחד לבנק כשקירשטיין אומר לי: "זהו, העניין סודר ונגמר".

"יהיה בסדר!"

קירשטיין לקח את הניירות ועלה איתו לזינגר, ביחד עם קוטי. אני חזרתי שייצאו מהחדר. כשיצא קירשטיין, הוא הודיע לי כי מסר את הניירות לזינגר, שמסר אותם לקוטי לביצוע, וכי העניין אושר ונגמר וכי אני יכול ללכת הביתה.

אכן ראיתי כי הניירות נמצאים בכיסו של קוטי, שאלתי אותו אם באמת הסכום בסדר ואם חשבונות יזוכו. קוטי לחץ את ידי ואמר לי: "כן, הכל

שהתקיימה בביתי. השיחה התקיימה כדי למנוע מחלוקת לאחר-מכן בקשר לעובדות המוסכמות על כולנו, שאכן היו, למנוע מצב של שיכחת פירטי עובדות עקב לחץ המאורעות וכדי להגדיר את אותם דברים שאין בינינו הסכמה לגבי פרטי העובדות. ההתמוטטות בבורסה לא פגעה רק בשני לקוחות אלה של הבנק למימון ולסחר. הפגיעה הקשה היתה במחזיקי קרנות ריגרי-פישמן, והם נפגעו אנושות. הבנק החל להתמקח עם לקוחות שונים שנפגעו. חלקם פוצו. הם יוצגו עליידי עורך-הדין יעקב וינרוט, ה"ר למישפטים חובשי-כיפה, שהוציא מהבנק 75 אחוז מסכום ההשקעה של לקוחותיו.

לא מכבר קיבל קיבוץ כנרת פיצוי של מיליון דולר, אחרי שהוכיח שהבנק קנה עבורו מניות ללא קבלת אישור, ומניות אלה נפלו במפולת-השערים הגדולה בינאר.

ששון החליט לפתוח במאבק מישפטי נגד הבנק, וכך גוייס בוכוולד לתביעה שכמותה טרם נשמעה בבית-הדין בישראל.

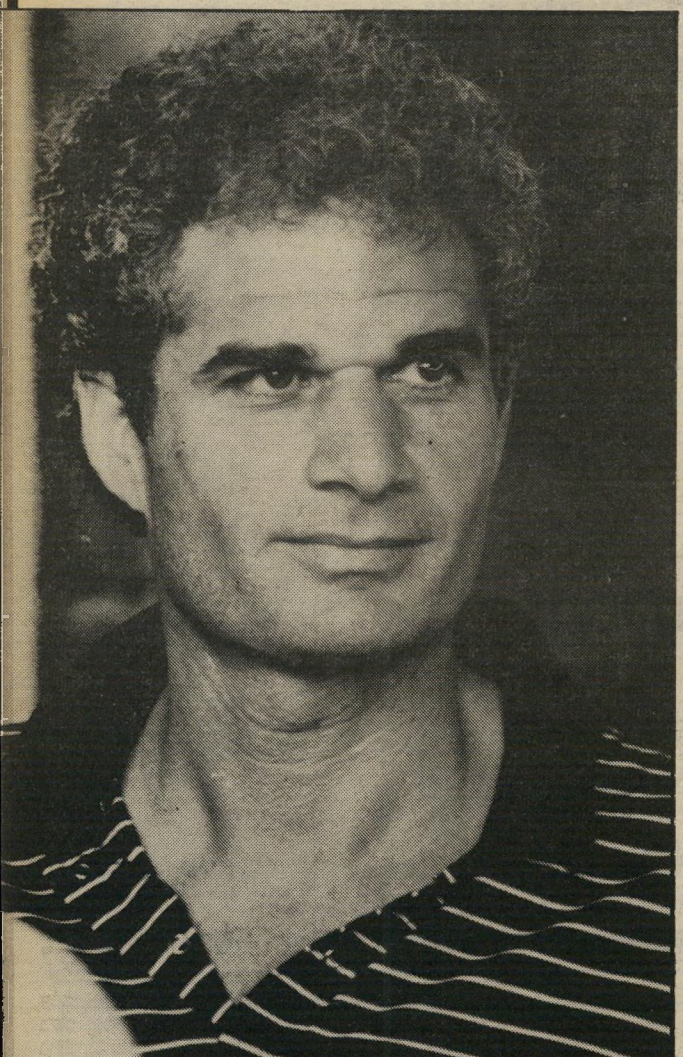
גניבת מסמכים
הפרשה היתה יכולה להסתים בשלב זה, כדיונים מייגעים

זכה בעבר בהצלחות בחקירת פרשת היהלומים בבנק המזרחי. פרלמן (33) עבד עד לפני ארבע שנים במחלקתו של תת-ניצב בנימין זיגל. הוא בעל תואר ראשון בכלכלה, ובעל נסיון רב בחקירות כלכליות. הבנק רצה לברוק מהו המניע האמיתי של התובעים. פרלמן נעים הליכות מצא כעתון הודעה המזמינה את כל נפגעי מפולת קרן רונית לפנות לכתובת מסויימת. הוא פנה, הציג עצמו כמי שנפגע מההשקעה בקרן והופנה לששון.

פרלמן ניהל עם ששון חמש שיחות מקיפות, שהוקלטו ללא ידיעת ששון. השיחה הראשונה התקיימה ביום החמישי, ה-24 בפברואר, והאחרונה נערכה ביום הרביעי, ה-9 במרס.

חומר בלי בעיה מהבנק, אומר שישוץ: הבנק הזה עובד עד 1 רישמית. אבל מה, הם נשאים, הפקידים, נניח עד 3 וישנו האפי הזה, שהוא נשאר עם כמה נשאר רק האפי עם כמה חברים טובים שלו, אני ועוד שניים. כשאנחנו נשאים במצב הזה, הכל פתוח לפנינו.

על גניבת אחד המיסמכים: היינו נשאים, רואים את תוצאות המיסחר, מדברים בטלפון וזה, באופן טיביעי ואו, הכל הכל אתה יודע, כל הדברים. הבנק קטן והדברים זוקים כפרוודור, כזה, אף אחד לא שם לב שם מי בא, מי לוקח, מי זה. הם לא כאלה

המשקיע האלמוני מתי ששון, כפי שצולם בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב בשבוע שעבר. ששון הופיע לדין לבדו, משום ששופט לתביעה, אריה בוכוולד, שוהה בח"ל מאז שאנשי מחלקתו של בנימין זיגל נכנסו לתמונה. בחשבונם של ששון ובוכוולד היו לפני ביצוע הקנייה, סכום של 330 מיליון לירות.

מסודרים. הפקידים בכלל לא איכפת להם. אני סחבתי את המיסמך באמצע יום עבודה, בשעה 10 בבוקר, כשפקיד יושב בחדר. אפי הוציא אותו מהחדר, החזיק לי את הדלת, עשה לי את המערכת. מדוע ששון סיפר על כך לפרלמן?

בתמלילים הוא מסביר, שיש לו עניין לאגור חומר על הבנק, כדי להוכיח שהבנק עשה עבירות על חוקי הבנקאות, וכך גם לנקוט" בו על ההפסדים שנגרמו לו ולבוכוולד. פרלמן ניסה כל הזמן לדחוק את ששון, כדי שזה יוכיח כמה חומר יש לו. ששון פיטפס ללא הרף, כשפרלמן הציג לו דוחות "גנובים" שניתנו לו על-ידי הבנק, כדי להוכיח שגם לו יש עניין לנקום בבנק.

מספק לששון מידע מסוג מסויים מאוד: לפישמן היו, יש, חשבונות בנק, שהוא ראג להם. אני לא יודע זה שלו או (המשך בעמוד 66)

330 מיליון?

והוא אמר לי, שפישמן היה במצב-רוח רע מאוד ולא אישר את הפעולה. בינתיים ירד ערך המניות בבורסה. למעשה, לא ניתן היה כלל למכור את המניות, וערכן ב-6 בפברואר היה 25 אחוז מערכן ביום ביצוע העיסקה.

הבלש בני פרלמן, החוקר בות מתי ששון. פרלמן הקליט את קורבנו ללא ידיעתו, והתמלילים הפכו למוצג מישפטי מרתק מאוד.

דיברתי עם קירשטיין כמה פעמים ודרשתי ממנו להעלות על הכתב את כל סדר המאורעות.

עד כאן דבריו של ששון, ואכן קירשטיין ישב בדירתו עם בוכוולד וששון ביום השלישי, ה-8 בפברואר, בשעת לילה מאוחרת והעלה לבקשת השניים את סדר השתלשלות המאורעות על הכתב. בחדר השני שכבה אשתו, שהיתה בשמירת הריון, וקירשטיין מילא שלושה עמודים ככתבי-יד צפוף, שבו פירט את מרבית האירועים שתוארו אחרי-כך בתצהירו של ששון (ראה גלופה).

כסוף המכתב כתב קירשטיין: "מכתב זה ניתן לכם בהמשך לשיחה

בבית-המישפט. אך כאן עשתה הנהלת הבנק את הבלתי-אמון, כדי שכתב-ההגנה שהיא תגיש לבית-המישפט יהיה כזה שיהפוך את הקערה על פיה. ראשית, נשכרו לצורך כך שירותיו של ה"ר וינרוט, שהעמיד לצורך התיק את כל צוות משרדו, וכיניהם את המתמחה המבטיח שלו, גיורא רובנקו. מנהל הבנק מנסדורף, נשלח לכדיקה במכות-אמת, ונמצא שהוא לא היה מעורב בהאשמות שהאשימו אותו בוכוולד וששון, כאילו הוא ידע על כל מהלכי קירשטיין או נתן להן את בירכתו.

קירשטיין עצמו שוחרר מעבודה בבנק, ואף קיבל את הפיצויים שהגיעו לו. הבנק הבטיח שהוא לא יתבע אותו לדין.

במכתב לזינגר, שצורף לכתב-ההגנה, כתב קוטי: "כאשר ראיתי את הקנייה של המניות, חיפשתי את בוכוולד. מצאתיו בחדרו של דורון אהרוני. גערתי בו ואיימתי עליו ואו הוא אמר: "פישמן ביקש ממני ואני עוזר לחברים".

לטענת קוטי, אמר לו קירשטיין בתשובה לשאלה על קניית המניות: "בוכוולד ביקש ממני לרוכז את המניות אחרי שדיבר עם פישמן, ואני לא מעורב כאן".

במקום אחר הוא מספר על שיחה שהיתה לו עם קירשטיין, יומיים אחרי שוה כתב את המכתב לבוכוולד ולששון. אמר קירשטיין: "בוכוולד דיבר עם פישמן, שהיה בארץ, ופישמן ביקש ממנו לרכוש את הסחורה. אני הייתי זה שהסרתי ממנו את הספק אם לרכוש או לא".